

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

: ความร่วมมือระหว่างองค์กรระดับอุตสาหกรรมกับองค์กร

ระดับหมู่บ้านในการป้องกันและแก้ไขปัญหาฯ เสพติด

บันทึกที่สูง : ที่กماการเมืองและกิจกรรม

เชียงใหม่ จังหวัด

ชื่อผู้เขียน

: นายสำเริง ไชยเด่น

วุฒิศาสตรมหาบัณฑิต

: สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง

คณักกรรจมการลูกน้ำหารทัศนคว้าแบบอิสระ

:

รองศาสตราจารย์ ดร. ธรรม์ ถินสวัสดิ์

ประธานกรรมการ

รองศาสตราจารย์ สุมศักดิ์ เกียรติแก้ว

กรรมการ

อาจารย์ อโณทัย วัฒนาพร

กรรมการ

บทด้วย

การศึกษาเรื่อง ความร่วมมือระหว่างองค์กรระดับอุตสาหกรรมกับองค์กรระดับหมู่บ้านในการป้องกันและแก้ไขปัญหาฯ เสพติดบันทึกที่สูง เป็นการศึกษาเพื่อทราบรูปแบบและความร่วมมือทั้งให้หมู่บ้านเข้ามาร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาฯ เสพติด โดย

ทำการศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นชุมชนที่มีชื่อเสียงโดดเด่นในการศึกษาระดับอนุบาลฯ ได้ทรงสมมติฐานว่าความร่วมมือขององค์กรระดับอุตสาหกรรมกับองค์กรระดับ

หมู่บ้านมีความสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหาฯ เสพติดบันทึกที่สูง

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ใช้แบบสัมภาษณ์บุคคล การสังเกตการณ์ แบบสัมภาษณ์บุคคลแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มองค์กรระดับอุตสาหกรรม ประกอบด้วยข้าราชการที่ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการช่วยราชการระดับอุตสาหกรรม จำนวน 14 คน

2. กลุ่มองค์กรระดับหมู่บ้านประกอบด้วยกรรมการหมู่บ้าน อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน กลุ่มนักเรียน กลุ่มนักศึกษา ในเขตท้องที่อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 70 คน

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจุบันอ่านใจในการบริหารและการจัดการด้านนโยบาย
เกี่ยวกับการบ้องกันและแก้ไขปัญหาฯ เสพติดบันพื้นที่สูง ยังผูกขาดกับสำนักงานบ้องกันและ
ปราบปรามยาเสพติด เพราะถือว่าเป็นงานเฉพาะด้านที่ต้องอาศัยความเชี่ยวชาญพิเศษทำให้
อำเภอในฐานะผู้ปฏิบัติไม่ได้มีส่วนร่วมพิจารณา หรือกำหนดนโยบายที่สำคัญที่จะมีผลกระทบต่อ
ความเป็นอยู่ของประชาชนแต่อย่างไร ซึ่งในการปฏิบัติบางครั้งก็ไม่สามารถดำเนินการได้
อย่างรูปธรรมเต็มที่ เนื่องจากไม่ใช่น่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงจึงทำให้การประสาน
ความร่วมมือระหว่างองค์กรระดับอำเภอ กับองค์กรระดับหมู่บ้านในพื้นที่ไม่สอดคล้องกันเป็นผล
ให้การดำเนินงาน การบ้องกันและแก้ไขปัญหาฯ เสพติดที่ผ่านมาต้องประสบปัญหาอุปสรรค¹
และไม่บรรลุผลตามเป้าหมายเท่าที่ควรและยังพบว่าทุกฝ่ายมีความเห็นสอดคล้องกันว่าควรให้
อำเภอและองค์กรประชาชนได้แก่คณะกรรมการหมู่บ้าน สมาชิกอาสาสมัครบ้องกันภัยฝ่าย
พลเรือนและกลุ่มนิ่มлав ในพื้นที่ระดับหมู่บ้าน ตลอดภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องได้เข้าไปมีบทบาท
ในการแก้ไขปัญหาฯ เสพติดมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้คณะกรรมการชาวเขาอำเภอ
มีอำนาจหน้าที่ในเรื่องดังกล่าว ตามกฎหมายด้วย อีกทั้งต้องเบิดโอกาสให้ประชาชนเรียนรู้
ตรัษฎีกิจกรรมทางชุมชนโดยรอบของเราเอง ภายใต้การควบคุมการดำเนินงานในลักษณะ
ของ "แผนแม่บท" และแผนปฏิบัติการประจำปีโดยมีการประสานสอดคล้องแผนงานในระดับ
หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัดไปสู่ระดับชาติ อย่างเป็นขั้นตอนประกอบด้วยนโยบายในการ
ปฏิบัติที่ชัดเจนและมีแนวทางของทุกหน่วยงานไปในทิศทางเดียวกันให้คณะกรรมการชาวเขา
ทำหน้าที่ประสานการปฏิบัติในระดับอำเภออย่างแท้จริง จากลักษณะดังกล่าวเรื่องว่าจะทำให้
การประสานแผนงานในทุกระดับอย่างเป็นระบบ ผู้ปฏิบัติคืออำเภอเมืองภาพในการบริหาร
และจัดการในพื้นที่อันเป็นการกระจายอำนาจไปสู่ระดับล่างอย่างเหมาะสมเพื่อนำไปสู่การ
ดำเนินงานบ้องกันและแก้ไขปัญหาฯ เสพติดบันพื้นที่สูงที่มีประสิทธิภาพและบรรลุผลสำเร็จตาม
เป้าหมายในที่สุด ซึ่งแสดงถึงความร่วมมือขององค์กรระดับอำเภอ กับองค์กรระดับหมู่บ้านมี
ความสำคัญในการบ้องกันและแก้ไขปัญหาฯ เสพติดบันพื้นที่สูงอันเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้